

TELEGRAFUL ROMANU

Telegrafulu ese de done ori pe septemana: joi'a si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiuu la espeditur'a foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiuu este pe ann 7. fl. v. a ear' pe o jumetate de ann 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen

Nr. 88. ANULU XIV.

tru provinciile din Monarchia pe unu ann 8 fl. era pe o jumetate de ann 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe ann 12 pe 1/2 ann. 6 fl. v. a.

Sabiuu, in 6 | 18 Novembre 1866.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu cu litero mici, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Dela inaltulu presidio alu reg. cancelarie aulice transilvane a venitu urmatoriulu preinaltu biletu de mâna :

Iubite Conte Haller ! Asemenea locuitoriloru celoralalte regate si tieri, au aretatu si locuitorii Marelui Meu principatu Transilvani'a, de-si neatinsi immediate de epoch'a resbelului celui trecut, nenumerate dovedi de sacrificiu in fapte si de alipire patriotica; si cu un'a promptitate demna de recunoscintia au urmatu toate clasele poporului provocarei la intarirea puterei armate, spre a ajuta la apararea patriei.

Acestea dovedi de fidelitate devotata si sacrificare nobile, au umplutu de bucuria inim'a Mea cea parintiésca, care a fostu atatu de mahnita prin evenimentele trecute.

Deci ve provocu, ca pentru nenumeratele dovedi de sacrificare patriotica si de ajutorirea soldatiloru vulnerati si bolnaviti, precum si pentru promptitudinea, cu care au urmatu provocarei spre estraordinarea intregire a armatei, sa exprimati tutroru claselor de poporu din marele Meu Principatu Transilvani'a multiunita si cea mai deplina recunoscintia a mea.

Iglau in 6 Novembre 1866.

Franciscu Iosifu m. p.

Acestu pregratosu biletu de mâna se aduce prin acést'a la cunoscintia publica.

Clusiu in 12 Novembre 1866.

Dela presidiulu reg. Guvernu transilvanu.

Repriviri.

Sabiuu 4 Noem.

Au trecut mai bine de unu ann de candu s'a deschisu pentru poporele Austriei „calea libera“, ca sa conlucre cu toatele la reconstruirea imperiului intregu.

Românii transilvaneni, ne aducemu bine aminte, ca cautau cu óresi care nedumerire in fati'a evenimentelor ce aveau sa se desfasiare. Scimu si aceea, catu de mare era caosulu vociloru ce se ofereau inainte, si, atunci indata, dupa publicarea manifestului imperatescu, si catu de mare era neliniscea pentru cele castigate sub regimulu schmerlingianu in diet'a din Sabiuu, de-si acuisitiunile acestea, fatia cu pretensiunile cele drepte, pretinse de seculi si acum de doue diecenii incóce neintreruptu, nu erau nici multe, nici mari, nici vatemátore pentru nimenea.

Dara inca la vre-o câte-va dile, amu putea dice, dupa miscarile aceste diuariulu semioficialu „Debatte“ emite unu feliu de liniscire dicendu: **ca nu este nici in intentiunea Majestatiei Sele, nici in directiunea, ce o a presemnatu Monarchulu regimulu seu, cá drepturile, cele a castigatu natiunea romána transilvanian in tempulu mainou, sa se atingas in unu mai catu de putinu.**

Aflamu cu cale a incide aici impregiurarea, ca inainte de aparerea manifestului si sistarea constitutiunei de mai inainte, se facura dispositiuni de o dieta la Clusiu si asiá in legatura cu acést'a aflamu cu cale a mai incide si mentiunarea unui articulu din „Zakunft“ intitulatu: „Românii transilvanii si diet'a din Clusiu.“ Acestu articulu dicea: „Noi nu ne indoimu ca românii transilvanii, carii precum la 1848 asiá si la 1863 s'au intrepusu cu tota energi'a pentru unitatea imperiului, voru fi si acum gat'a a urmá intentiuniloru pre inalte, cari suntu indreptate spre ajungerea unei complanári pacifice a natiuniloru tranne, asemenea suntemu convinsi, ca românii tranni suntu induplecati de a inaintá caus'a impacarei chiaru si cu sacrificii.“

In acelasi tempu traduseramu unu articulu din „Pesti Napló“ in carele intre altele cei de sub stindardulu lui Deák se adresau cátra románi cu urmatórele: „Dupa noi, legile acelea (acuirate in diet'a din Sabiuu in 1863/4), cari asigna natiunalitatea si drepturile natiunali ale romániloru, prin diet'a convocata dupa legi si forme constitutiunali, . . . , nu numai suntu neamenintiate din partene, ci inca credemu. ca fapt'a cea dintâiu a dietei conchiemande va fi manifest'a si solenel'a recunoscere a aceloru drepturi.

Fói'a nóstra si-a făcutu reflessiunile ei la citatulu articulu din Napló, in sa pe catu ne aducemu aminte, s'a făcutu totu in acelasi tempu imputári, ca ne seducemu de voci sirónice. Cu toate ca atunci cá si acum scieamu face deosebire intre articuli de jurnale si articuli de lege si acte de statu. Cine nu putea face acésta deosebire si substituea unele in locul altor'a, nu putea intielege nici alte de pre atunci, precum epistol'a cea memorabila dela 11/23 Septemvre a Esc. Sele Mitropolitului Br. Siagun'a, cá respunsu la un'a a Esc. Sele Mitropolitului Siolutiu. Epistolele aceste aflamu de lipsa a le memorá aici, pentrca ele voru avé pururea insemnetate istorica. Ele conducu pre scrutatoriulu la situatiunea cea miscata de pre acele tempuri si cu deosebire la unu ce nedemnu pentru o parte din publicistica, adeca la injuraturile cari se aruncau cu vre-o câte-va dile mai inainte, nu asupr'a lui Siagun'a, séu Siolutiu, ci asupr'a Arhieriloru, pre cari ii indreptau totu atunci unii ómeni sa-si véda de trebile loru bisericesci si sa se lase de politica.

Epistol'a Metropolitului Siagun'a fu publicata mai pre urma in fói'a nóstra.

Pána aci amu remasu pre lángha cele de domenulu publicitatiei diuaristice si de caracteru privatu. Ne intórcemu in sa acum la cele de domenulu dreptului de statu si incepemu dela rescriptulu din 1 Septemvre.

Acestu rescriptu conchiama diet'a pre bazea unei legi vechi si vorbesce numai de clase de poporu si impede ca totulu o reprezentantia a tierii dupa proportiunile locuitoriloru.

Manifestulu din 20 Septembre, ce e dreptu, nu mai desfacu ce se facuse odata prin rescriptulu la diet'a din Tranni'a, dara spunendu, ca acuisitiunile castigate pana acum pre cale constitutiunale nu se voru vatemá, romanii, descuragiati prin pomenitul rescriptu, avura unu felu de dreptu la nóue sperantie. Sosindu tempulu alegeriloru pentru diet'a din Clusiu alesera si ei in sa prelánga reservatiunea: ca o dieta convocata prin o atare lege cum e cea dela 1791 lovesce egal'a indreptare in fatia.

Parerile erau diverse intre románi. Unii erau de parere a se pune pre terenulu negatiunei si a nu participá de locu la alegeri. Alti iara a se folosi de totu privilegiulu si a aperá natiunea ori si unde este vorba de dens'a.

Cei d'antâiu puneau straformárele de acum in paralela cu cele dela 1848 si deduceau de aci ca precum atunci asiá si acum, românii sa se adune in o adunare si sa protestedie, séu sa siéda acasa, dupa cum se dicea din alte parti, pana la alte tempuri mai bune. Istori'a in sa ne presenta icón'a tempiloru in decursulu loru pururea altfelu, ea ne arata, ca nu acei ce tnu simplu minte cele intemplete si le imitéza suntu adeveratii barbati de statu, ci acei'a, carii din impregiurárele, ce le aducu tempii cu sine sciu sa faca combinatiuni nóue si in tipulu acést'a sa produca séu sa continue istori'a mai departe. De altmintrea lucru siodu, situatiunea dela 1865 semaná fórte multu cu cea dela 1861, si la 1861 romanii decisera, de-si in unu numeru neproportionatu, a se duce la conferinti'a regnicolara. In congresulu din 1 Ianuariu 1861 au disu destulu de bine nimeritu Dlu Baritiu, ca romanii suntu datori a se veri ori catu de putini in strunga, spre a face locu si altor'a, carii sa vina dupa ei, si asemaná iarasu fórte bine, starea inteligintiei nóstre cu cea a tribuniloru plebei, carii succesive s'au veritu intre patricii, pana candu li-a succesu a stricá paretele ce-i deosebiá pre cesti'a de cei'a.

Asiá dara cei din urma nu facura alta candu se determinara pre lángha activitate, decatu ca urmara logica desfasurata de Dlu Baritiu si combatuta acum cu atát'a focu totu de densulu.

La intrarea romaniloru in dieta mai avemu sa observamu si urmatórele lucruri: Diet'a era convocata pre o lege din tempulu uniunei celoru trei natiuni. Legea acést'a capeta o spartura contr'a cárei nu se radica nici o voce. Se conchiamara adeca si clase de poporu ne indreptatite, cari dupa rigórea legi, aplicate numai prin o octroiare, nu puteau fi si chiamate si numite pre numele loru; nu li se dise pre nume, dara rescriptulu imperatescu cautá sa salvéze pre catu se póte principiulu egalei indreptári recunoscutu mai inainte.

verso!

